

UZASADNIENIE

Powód Z. S. w pozwie skierowanym przeciwko R. Ł. wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kwoty 500 zł tytułem poniesionych kosztów związanych z uzyskaniem pomocy prawnej w niniejszej sprawie. Wniósł o nakazanie pozwanemu określonego zachowania w ten sposób, że zamieści on ogłoszenie prasowe w dzienniku lokalnym z przeprosinami wobec powoda za oświadczenie nieprawdy i przeleje on kwotę 500 zł na wskazane przez powoda konto bankowe. Wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Uzasadniając roszczenie podał, że odbywa obecnie karę pozbawienia wolności. W jej trakcie był zatrudniony w firmie (...) na terenie Zakładu Karnego w C.. W firmie tej w tym samym czasie pracował pozwany. W dniu 20 września 2018 roku pozwany w piśmie oświadczył, nieprawdę i pomówił powoda o to, że nie wykonuje swoich obowiązków wynikających z zatrudnienia, celowo okalecza się w miejscu pracy, oraz buntuje innych zatrudnionych. W ocenie powoda poświadczył nieprawdę na szkodę powoda.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, że pozew i roszczenia Z. S. są bezpodstawne. Został on bowiem zwolniony z powodu nie wykonywania obowiązków. Nie chciał podjąć pracy jako operator okleiniarki, odmawiał również pracy przy pile panelowej. Domagał się zaś pracy przy komputerze z pełnym oprogramowaniem i dostępem do internetu jako technolog, gdzie jest to niemożliwe w zakładzie karnym. Odmawiając wykonywania obowiązków i poleceń pracowników firmy (...), swoją postawą wpływał negatywnie na pozostałych pracowników.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód, podczas odbywania kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w C., był zatrudniony odpłatnie w przedsiębiorstwie (...) (hala produkcyjna na terenie Zakładu Karnego) na stanowisku pomocnik stolarza. W dniu 20 września 2018 r. powód zgłosił skaleczenie palca prawej ręki. Na hali udzielono mu pierwszej pomocy. Z. S. odmówił doprowadzenia do punktu służby zdrowia, pracował do końca zmiany. Po zakończeniu pracy został odprowadzony do punktu służby zdrowia na terenie Zakładu Karnego w C.. O zaistniałej sytuacji poinformowano dowódcę zmiany.

W Ambulatorium Zakładu Karnego w C. badaniem stwierdzono drobne otarcie nie wymagające założenia opatrunku.

Z notatki służbowej sporządzonej przez starszego asystenta Ambulatorium Zakładu Karnego w C. wynika, że dzień wcześniej podczas wizyty u lekarza Z. S. zwrócił uwagę, że bez okularów może się skaleczyć podczas pracy. Powód miał przydzieloną odzież ochronną, były dostarczane rękawice.

Ostatecznie powód został wycofany z zatrudnienia.

Powód Z. S. – lat 50, zaw. technik elektronik, odbywa karę pozbawienia wolności.

Pozwany R. Ł. jest dyrektorem hali w zakładzie produkcyjnym w Zakładzie Karnym w C., pracuje w firmie (...) zajmującej się produkcją mebli.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 § 1 kc, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, zaś w razie już dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie można również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Stosownie bowiem do art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

W sprawie o ochronę dóbr osobistych w pierwszej kolejności należy ustalić dobro osobiste, które zostało naruszone. Ciężar dowodu (art. 6 k.c.), że naruszone zostało dobro osobiste ciąży na osobie, która szuka ochrony prawnej w oparciu o art. 24 k.c.. Jeżeli odpowiedź okaże się pozytywna, należy ustalić, czy działanie strony pozwanej było bezprawne. I to na stronie pozwanej ciąży wówczas obowiązek wykazania (art. 6 k.c.), że jej działanie nie miało bezprawnego charakteru. Do okoliczności wyłączających bezprawność zalicza się: działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgodę pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu. Domniemanie bezprawności przerzuca ciężar dowodu na stronę pozwaną. Aby obalić to domniemanie i uniknąć odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych, zobowiązana jest ona wykazać jedną z wyżej wskazanych okoliczności.

Na mocy art. 24 § 2 k.c. jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

Jedynie wówczas, gdyby powód sprostował zadaniu wykazania wyżej wskazanych przesłanek (za wyjątkiem bezprawności działań) (art. 6 k.c.) skutkowałoby to uwzględnieniem powództwa.

Jak wynika z brzmienia art. 24 k.c., pierwszą przesłanką zastosowania tego przepisu jest wystąpienia z powództwem przez osobę, której dobro osobiste zostało naruszone. Powód nie sprecyzował dobra osobistego, które jego zdaniem zostało przez pozwanego naruszone. Jednakże z treści pozwu można wnioskować, że powód domaga się ochrony dobra osobistego tj. cześć i dobre imię powoda. W ocenie powoda, pozwany poprzez wskazanie w oświadczeniu z dnia 20 września 2018 r., iż pomimo wielu próśb, poleceń powód nagminnie odmawia pracy i wykonywania obowiązków, celowo się okalecza, buntuje innych osadzonych, poświadczył nieprawdę, co skutkowało wycofaniem z zatrudnienia powoda. Wskazywał, iż szkoda jaką poniósł polegała na tym, że został ukarany poprzez pozbawienie możliwości uzyskiwania paczek żywnościowych przez okres 3 miesięcy, oraz został pozbawiony możliwości świadczenia odpłatnej pracy.

Dowód, że dobro osobiste, w tym przypadku dobre imię i cześć, zostało zagrożone lub naruszone, ciąży na osobie poszukującej ochrony prawnej.

Powód w niniejszym postępowaniu nie wykazał, że jego dobro osobiste zostało naruszone.

W sprawie sąd przesłuchał pozwanego R. Ł.. Pozwany nie kwestionował treści sporządzonej przez siebie notatki z dnia 20 września 2018 r. Wyjaśniał, że faktycznie miały miejsce takie sytuacje, że powód odmawiał podjęcia pracy, do jakiej został przydzielony. Domagał się zatrudnienia na stanowisku technologa, co było niemożliwe. Po kilku uwagach odmawiał podjęcia pracy. Według pozwanego takie zachowanie powoda źle wpływało na innych osadzonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego. Pozwany bowiem nie miał żadnego interesu w tym aby poświadczyć nieprawdę w sporządzonej przez siebie notatce. Pozwany bowiem jest dyrektorem w hali w zakładzie produkcyjnym w Zakładzie Karnym w C., pracuje w firmie (...). Do jego obowiązków należy m.in. organizowanie pracy zatrudnionych na hali pracowników. Gdyby powód wywiązywał się ze swoich obowiązków, to pozwany nie miałby podstaw to sporządzania notatki, której treść jest obecnie kwestionowana przez powoda.

Dodatkowo z materiału dowodowego nie wynika, aby doszło w sprawie do naruszenia dobra powoda tj. jego zdrowia. Z dołączonych do akt notatek służbowych wynika, że powód w trakcie pracy na hali produkcyjnej skaleczył palec, było to drobne otarcie nie wymagające wręcz założenia opatrunku.

Tym samym powód nie wykazał, aby doszło do naruszenia jego dóbr osobistych.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 24 k.c., powództwo podlegało oddaleniu.